

עת"א 2816/03/14 - יוסף גבארין - אסיר נגד ועדת השחרורים, במקום משובה בית הסוהר צלמון

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 2816-03-14 גבארין(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני כב' השופט שאהר אטרש - אב"ד כב' השופט יונתן אברהם כב' השופטת יפעת שטרית
יוסף גבארין - אסיר ע"י ב"כ עוה"ד ע. ביראת ואח'

נגד
המשיבה:

ועדת השחרורים
במקום משובה בית הסוהר צלמון
ע"י פרקליטות מחוז צפון (פלילי)

פסק דין

השופט ש' אטרש

1. העותר, צעיר יליד 1989, נושא מאסר ראשון למשך 12 חודשים בגין הרשעתו בעבירות מרמה והונאה ועבירות נוספות, שחלקן בוצעו בעת היותו נתון במעצר בית, וכן בגין הפקעת עבודות שירות שנגזרו עליו בתיק תעבורה, בעטיו של מעצר העותר בתיק העיקרי; במהלך מאסרו, לא נרשמו לחובת העותר בעיות משמעת והוא הספיק להשתתף במספר מפגשים בקבוצה טיפולית בשם סיפורי תנ"ך וכן השתתף בקבוצות כישורי חיים והתמודדות במעצר. על-פי הדו"ח הסוציאלי, מדובר בהתרשמות מאסיר שמשתף פעולה עם גורמי הטיפול, ללא דפוסים עבריינים בולטים, מודה במיחוס לו ומביע חרטה, אך לצד זאת לא מצליח לראות את הנזק שגרמו מעשיו ועסוק בעיקר במחיר משלם, ונראה, כי הוא זקוק להמשך טיפול משמעותי כדי לחזק את התהליך שהחל בתקופת מאסרו. גורמי הטיפול הפנו את העותר לפגישה עם נציג רש"א, אלא שלא ניתן היה להכין תוכנית מטעם רש"א באזור מגוריו של העותר.
2. ועדת השחרורים (להלן: "הועדה") דחתה את בקשתו של העותר לשחררו על-תנאי מנשיאת יתרת תקופת המאסר וזאת משסברה, כי אין בקורסים הראשונים והקצרים שעבר כדי לאיין את מסוכנותו וכן סברה, כי בהעדר טיפול יסודי בכלא כאשר העותר זקוק להמשך טיפול כזה לפני שחרורו, לא ניתן להסתפק בתוכנית הפרטית שהוגשה מטעם העותר. על שום כל אלה, מצאה הועדה, כי מסוכנותו של העותר גבוהה למדי ואין מקום לשחררו מוקדם.
3. לטענת העותר, שגתה ועדת השחרורים משהתעלמה מנתונים עובדתיים חשובים ולא נתנה משקל ראוי לפרמטרים מהותיים ועיקריים שהיה בהם כדי להטות את הכף לעבר קבלת בקשתו. הועדה לא נתנה

משקל ראוי לנסיבותיו האישיות של העותר וכן לעובדה, כי מדובר בעותר צעיר, נעדר עבר פלילי, שזה לו מאסרו הראשון לתקופה קצרה יחסית; כמו כן, שגתה הועדה עת קבעה, כי מדובר במאות תיקי מרמה והונאה כאשר העותר הורשע אך ורק ב- 14 אישומים מסוג מרמה והונאה. בנוסף, שגתה הועדה עת לא ייחסה משקל ראוי לעובדה, כי העותר הודה והביע חרטה בשלב מוקדם של ההליך הפלילי ועבר במהלך מאסרו מספר קורסי וסדנאות שיקום ונטל אחריות על מעשיו. לא זו אף זו, הועדה אף התעלמה מהעובדה, כי התנהגותו של העותר הנה תקינה ולא נתנה משקל ראוי לכך, שהוכנה עבורו תוכנית שיקומית, למרות קביעתה, כי מדובר בתוכנית "הנראית יסודית כשלעצמה".

4. ב"כ היועמ"ש סומכת את ידיה על החלטת הועדה בהדגישה, כי מדובר בהחלטה סבירה, שלא נפל בה כל פגם המצדיק התערבותו של בית המשפט.

5. לאחר עיון בנימוקי העתירה, בנימוקי התשובה ובתיק הועדה, ולאחר שמיעת טיעוני ב"כ הצדדים, באנו לכלל מסקנה, כי דין העתירה דחייה.

אין חולק, כי לזכות העותר עומדים מספר שיקולים. מדובר במאסר ראשון של עותר צעיר, שאין לחובתו הרשעות קודמות בפלילים; התנהגותו במהלך מאסרו הנה תקינה והוא אף השתלב במספר קבוצות. הועדה לא התעלמה מכל אלה, אך עת שקלה, במסגרת שיקול דעתה הרחב, את מכלול השיקולים, לרבות אלה העומדים לחובתו של העותר (קרי, המסוכנות הנלמדת מריבוי וחומרת העבירות שביצע, שחלקן בוצעו בהיות העותר במעצר בית, התרשמותם של גורמי הטיפול, כי העותר אינו מצליח לראות את הנזק שגרמו מעשיו ועסוק בעיקר במחיר שהוא משלם עליהם ועמדתם המקצועית של גורמי הטיפול, לפיה, העותר זקוק להמשך טיפול משמעותי), הגיעה לכלל מסקנה, כי העותר אינו ראוי לשחרור בשל מסוכנותו הגבוהה.

6. על יסוד מכלול הנתונים שעמדו בפני הועדה, לא שוכנענו, כי החלטת הועדה נמצאת מחוץ למתחם הסבירות; חרף גילו הצעיר ועברו (הפלילי) הנקי, לחובת העותר הרשעות קודמות בעבירות תעבורה חמורות. העותר הורשע בעבירות של נהיגה בשכרות ונהיגה בפסילה ועבירות נוספות בתיק פ"ל 53-10-12 בבית משפט שלום לתעבורה בתל אביב ונדון ביום 14.2.13, בין היתר, לפסילה לתקופה של 10 שנים, למאסר בפועל למשך 4 חודשים בעבודות שירות (החל מיום 13.2.13), הפעלת מאסר מותנה בן 3 חודשים בחופף וכן לעונשים נוספים. עבודות השירות הופקעו כאמור בעקבות מעצרו של העותר בתיק נשוא מאסרו. בטיעוני ב"כ המאשימה צוין, כי לחובת העותר 11 הרשעות קודמות בתעבורה מתוכן, 3 בגין שכרות, כך, שבאותו מקרה הורשע העותר בנהיגה בשכרות בפעם הרביעית, דבר המלמד על זלזול העותר בהחלטות שיפוטיות ובשלום ובטחון הציבור.

באשר לעבירות בהן הורשע העותר בת"פ 41350-03-13 של בית משפט השלום בחיפה, בגינו הוא מרצה את מאסרו הנוכחי, צוין באישום הראשון, כי עובר לתאריך 14.10.12, קשרו העותר ושני הנאשמים האחרים קשר לקבל דבר במרמה באמצעות שימוש בכרטיסי אשראי מזויפים וביצעו, ביחד

ולחוד, בין התאריכים 14.10.12 ועד למועד מעצרו ביום 4.3.13 עסקאות רבות באמצעות הכרטיסים המזויפים. עינינו הרואות, כי אין המדובר במקרה חד-פעמי, כי אם בסדרה של מעשים שהשתרעו על פני מספר חודשים, דבר המטיל צל כבד על אמירתם של גורמי הטיפול, כי מדובר באסיר "ללא דפוסים עבריינים בולטים".

כל אלה, יש בהם ללמד על כך, כי שחרורו של העותר, בשלב זה, בטרם עבר טיפול משמעותי, עלול לסכן את שלום הציבור.

7. נוכח המקובץ לעיל, אנו מורים על דחיית העתירה.

ניתן היום, י"ח אדר ב תשע"ד, 20 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לב"כ הצדדים.

י' שטרית, שופטת

י' אברהם, שופט

ש' אטרש, שופט
[אב"ד]